

Duyên nợ Nghi Xuân

Phong cách kết hợp dân gian - hiện đại ♩ = 110

NGỌC THỊNH

Một chiều Nghi Xuân nắng hoe vàng rụng xuống bóng thi nhân.
Giang san ở lại, áo nâu rũ bụi, tình tang trần thế người về
xa (ư) xăm. Cặp bến Giang Đình nghe con sóng ngàn xưa vọng
về. Thơ ai duyên nợ, đàn ai nước nở, Nguyệt Cầm
lên dây võ, dây văn, hoà tiếng thơ ai động đất trời.
Trăm năm vẫn còn - Ngàn năm vẫn còn - Câu Ca trù nghe nồng
Đây Tiên Điền, đây Cổ
nàn, mới hay cuộc đời trong tiếng phách ngân. Người đi mưa
Đạm, mới hay tận cùng đau hoá nên thơ, tận cùng con
gió Vũ trụ xoay vần, lại về đây với Nghi Xuân.
sóng mới hiểu bến bờ, một miền quê (ư)...

1.
2.
...nên thơ - từ bờ ao, ruộng lúa, từ cành cây, ngọn cỏ ấm tình
ĐỂ KẾT - Tự do xử lý theo cảm xúc
người duyên nợ Nghi (ư) Xuân. Mảnh đất anh hùng
đất thi nhân.